

ESCENA 1: L'Eclipse del Dojo

(L'escena s'obri al prestigiós dojo de Karate-Do. Pepini es mou amb una agilitat sorprenent, mentre Mr. Pingüí l'observa amb les aletes tremoloses.)

PEPINI: *(Amb veu heroica)* Mira'm, Pingüí! El secret del guerrer no és la força bruta, sinó la fluïdesa de l'aigua. Observa aquest volantí lateral... és com si la gravetat no existira! Ara et toca a tu. El dojo espera el teu moviment.

MR. PINGÜÍ:

(Fent passes arrere i negant amb el cap)

No, Pepini, per favor! Mira les meues potes, estan fetes per a lliscar pel gel, no per a volar per l'aire. Si ho intente, segur que cauré, em faré mal i acabaran tots burlant-se!

PEPINI: *(Posant-li una mà a l'ombra)* Amic meu, escolta la meua veu. El karate no es troba en la força dels teus peus, sinó en el coratge que batega al teu cor. No penses en el terra, pensa en la glòria! No cauràs si la teua ànima és ferma.

MR. PINGÜÍ:

(Respirant profundament, agafant valor)

D'acord... ho intentaré. Si tu hi confies, jo també ho faré. Vaig a intentar fer el volantí! Per l'honor del dojo!

PEPINI:

(Animant-lo amb entusiasme)

Així m'agrada! Eixa és l'actitud! Va, que tu pots! Concentra't... ara, intenta fer els volantins!

(Mr. Pingüí agafa una correguda curta, salta amb determinació, però a mig gir rellisca de forma estrepitosa i cau a terra una vegada i una altra. Es queda estirat al sòl amb una expressió de derrota absoluta.)

PEPINI:

(Corrent cap a ell)

Mr. Pingüí! Estàs bé? Dignes-me alguna cosa!

MR. PINGÜÍ: *(Iniciant una ària trista i melancòlica des del terra)* Oh, quina trista figura la meua... Sóc un desastre sense remei! La meua poca traça m'encadena al sòl mentre els altres volen cap al cel. Sóc només un pingüí que cau... un error de la natura al mig d'un temple de guerrers!

ESCENA 2:

(De sobte, la llum del dia desapareix. El cel s'enfosqueix bruscament en un eclipse antinatural. Una rialla sinistra ressona per tot el dojo.)

COLIESCORPIO: (*Apareixent entre el fum amb Cuerglihts*) Però quina escena més patètica! Un mestre que ensenya a volar a qui només sap arrossegat-se.

CUERGLIHTS: (*Burlant-se*) Mireu-lo, és tan feble com la pols! No podreu fer res contra el nostre pla. Hem plantat la Planta Verinosa Mil·lenària al centre del món.

COLIESCORPIO: Exacte! I quan florisca, un tsunami de mil metres ho arrasará tot, però el pitjor no és l'aigua... El verí de la planta esborrarà l'amor i l'amistat de la faç de la terra per sempre!

(Els vilans llancen un encanteri de dubte sobre els herois i desapareixen cap a la seua fortalesa. El silenci s'apodera del dojo.)

PEPINI: (*Amb una mirada de ferro, traient la seua Metralleta 3000*) Això no ho permetré. Pingüí, alça't! No hi ha temps per a lamentar-se. El món ens necessita i l'amistat està en perill.

MR. PINGÜÍ:

(*Encara dubtós*)

Però... anirem caminant?

PEPINI: (*Decidit*) A peu, volant o arrossegant-nos, però salvarem el món. El viatge comença ara mateix!

ESCENA 3: El Tsunami de l'Oblit

(L'acció es trasllada a un camp obert prop del centre del món. Al fons, es veu la tènica silueta de la Planta Verinosa Mil·lenària, que brilla amb una llum porpra malaltissa. Coliescorpio i Cuerglihts observen des d'un racó, rient.)

COLIESCORPIO: *(Amb malícia)* Mira-la, Cuerglihts! La Planta Mil·lenària està a punt de florir. El món taco i l'amistat tenen els segons comptats.

CUERGLIHTS: Ja se sent la vibració! El tsunami de mil metres ja ve cap ací per a esborrar cada record d'afecte de la terra.

(En eixe moment, Pepini i Mr. Pingüí apareixen en escena. S'aturen en sec en veure l'horitzó.)

MR. PINGÜÍ:

(Amb terror, assenyalant cap a la llunyania)

Pepini, mira això! És una paret d'aigua gegant! El tsunami està ací!

PEPINI:

(Agafant la seua Metralleta 3000)

És massa tard per a fugir! Agafa'm la mà, Pingüí! No deixes que el verí ens separe!

(Un so de tro ressona i una llum blava inunda l'escenari mentre el tsunami els colpeja simbòlicament. Quan la llum s'esvaeix, Pepini i Mr. Pingüí es miren l'un a l'altre amb els ulls buits, com si foren estranys.)

MR. PINGÜÍ:

(Amb veu plana i trista)

Qui eres tu? Per què em mires així, estrany senyor? Sento una buidor al pit que no puc explicar.

PEPINI:

(Deixant caure la seua arma, desorientat)

No ho sé... No recorde res. Només sento una tristesa immensa, com si haguera perdut un tresor que mai vaig tenir.

COLIESCORPIO I CUERGLIHTS:

(Rient a cor des de dalt)

Ja, ja, ja! El pla ha funcionat! Ja no sou ningú! L'amistat ha mort!

ESCENA 4: El Volantí de la Memòria

(Continuem al mateix lloc. Els herois estan asseguts a terra, separats i capficats en una tristesa profunda. Els vilans continuen celebrant la seua malifeta.)

COLIESCORPIO:

Mira'ls, Cuerglihts. Són ombres del que eren. Ja no tenen motius per a lluitar!

CUERGLIHTS:

És deliciós veure com l'oblit els consumeix. Mai tornaran a ser amics!

MR. PINGÜÍ:

(Parlant sol)

Tinc la sensació que havia de fer alguna cosa... però no recorde què. Sóc només un pingüí sol en un món buit.

(Pepini, en un impuls instintiu per intentar sentir-se viu o recuperar alguna habilitat, s'alça lentament.)

PEPINI:

El meu cos... recorda moviments, encara que la meua ment estiga a les fosques. Potser si em moure...

(Pepini agafa impuls i executa amb perfecció un **volantí lateral** davant dels ulls de Mr. Pingüí. En veure el moviment, els ulls del pingüí s'il·luminen de sobte.)

MR. PINGÜÍ: *(Cridant amb alegria)* Eixe moviment... eixe volantí lateral! Pepini! Eres tu! Eres el meu mestre, el meu millor amic!

PEPINI: *(Aturant-se i abraçant al seu amic)* Pingüí! Ho recorde tot! L'amistat és un tresor que mai s'oblida! El teu aquí tens el guió de l'**Escena 5**, la gran batalla final, integrant totes les teues pistes amb l'estil de l'argument de l'òpera:

ESCENA 5: El Duel Final a la Sala del Tron

(L'escena se situa a la sala del tron de la fortalesa. La Planta Verinosa Mil·lenària està a punt de florir al centre, brillant amb una llum amenaçadora. Coliescorpio i Cuerglihts branden les seues dalles amb fúria.)

COLIESCORPIO:

(Amb un crit de guerra)

Cuerglihts! Agafa la teua dalla! És l'hora de lluitar i acabar amb aquests intrusos d'una vegada per totes!

CUERGLIHTS:

(Rient amb malícia)

Coliescorpio, prepara't per a guanyar esta lluita! L'amistat morirà avui sota el tall de l'acer!

(Pepini i Mr. Pingüí entren a la sala. En veure els vilans i les dalles, es posen visiblement nerviosos i fan uns passos arrere.)

PEPINI: *(Intentant mantindre la calma)* És el moment, amic meu. No hi ha marxa enrere. Mr. Pingüí, fes el volantí! Vinga, no tenim més temps, la planta està a punt de deslligar el desastre final!

MR. PINGÜÍ: *(Tremolant de por)* No! No vull fer-ho! Em faré mal, relliscaré com sempre i se'n van a riure de mi! No sóc un heroi, sóc només un pingüí maldestre!

PEPINI: *(Amb veu ferma i esperançadora)* Escolta'm! Recorda que el karate no està en els peus, sinó en el cor. Te n'eixirà en els moments més importants! Vinga, Mr. Pingüí, tu pots... o si no, no guanyarem esta lluita!

MR. PINGÜÍ:

(Inspirant amb força, decidit)

D'acord! Confie en tu! Però Pepini, trau la teua Metralleta 3000!

PEPINI: *(Preparant l'arma)* Val! La utilitze ara mateix per a disparar i llevar-los la dalla de les mans!

COLIESCORPIO:

(Burlant-se mentre s'apropa)

Ja, ja, ja! Mai me la llevareu! Som invencibles!

(De sobte, Mr. Pingüí agafa impuls i executa el volantí perfecte que mai li eixia, desconcertant completament els vilans. Aprofitant la distracció, Pepini apunta amb la seua metralleta cap a les dalles.)

PEPINI:

(Cridant)

Ara! Fora les armes!

(Pepini dispara una ràfega precisa. L'impacte és tan fort que Coliescorpio i Cuerglihts, sorpresos i sense equilibri, retroceden ràpidament cap a darrere. Amb la força de l'embranchida, es colpegen contra el marc de la gran balconada i cauen per la finestra cap al buit.)

CUERGLIHTS I COLIESCORPIO:

(Mentre cauen)

Això no acaba aixíiiii...!

COLIESCORPIO:

(Indignat)

Què?! Això és impossible! Cap moviment de gimnàstica pot trencar el nostre verí!

MR. PINGÜÍ:

(Amb una nova força)

L'amistat és més forta que qualsevol planta verinosa! Ara veureu de què som capaços!

ESCENA 6: El Naixement del Món Taco

(La batalla ha acabat. Coliescorpio i Cuerglihts han desaparegut, però la Planta Verinosa Mil·lenària continua bategant al centre de la sala, a punt de llançar el tsunami final.)

MR. PINGÜÍ:

(Crida amb urgència)

Pepini, la planta encara és viva! No s'ha detingut! Ràpid, hi ha que destruir-la amb la teua Metralleta 3000 abans que siga tard!

PEPINI: *(Negant amb el cap de forma sol·mne)* No, amic meu! No podem destruir la planta amb la violència d'una metralleta! La violència només portaria més foscor.

MR. PINGÜÍ:

(Confús)

D'acord, no ho farem amb la metralleta... però llavors, com la detindrem?

PEPINI: *(Amb una il·luminació als ulls)* Se m'acaba d'ocórrer una idea millor. Ens agarrem de les mans i cridem amb tota la nostra ànima: "L'amistat és un tresor que mai s'oblida". D'acord?

MR. PINGÜÍ:

(Agafant la mà de Pepini amb força)

D'acord, em pareix bé. Fem-ho junts!

PEPINI:

A la de tres... una, dues i tres, JA!

ELS DOS:

(Cridant a l'uníson amb una potència musical)

¡L'AMISTAT ÉS UN TRESOR QUE MAI S'OBLIDA!

(De sobte, una vibració de veritat pura inunda la sala. La planta verinosa comença a transmutar-se radicalment davant dels seus ulls.)

PEPINI: *(Amb alegria desbordant)* Mira la planta! Les seues fulles es tornen truites de blat i els seus fruits en carn de taco i salsa! Ho hem aconseguit els dos!

MR. PINGÜÍ: *(Sentint una gota al cap i mirant al cel)* Mira, Pepini! El tsunami s'ha transformat... està plovent Coca-Cola! Està deliciosa!

PEPINI: *(Assenyalant una llum brillant que apareix al fons)* Mira, Mr. Pingüí, hi ha un portal cap al Món Taco! Anem a entrar!

(Els dos amics creuen el portal. L'escenari es transforma en un lloc ple de llum i felicitat, on fins i tot els vilans s'uneixen a la festa.)

MR. PINGÜÍ:

Aquest lloc és increïble. Ningú discuteix i tothom somriu.

PEPINI: Així és. Aquí conviurem en felicitat amb totes les persones, en un món saborós i ple de llum.

(L'òpera acaba amb un gran cor final mentre Pepini i Mr. Pingüí fan nous i molt bons amics en aquest nou paradís.)
